

"Модри од бруке модри", "Борац сјајан, Динамо очајан", "Фудбалски плес", "Бањалучка катастрофа смрачила лице свима у Динаму

"

,

"

Нокаут са пет ожиљака

"

. То су само неки од новинских натписа последице убједљиве побједе Борца у шеснаестини финала Купа маршала Тита над чланом велике четворке, загребачким Динамом, од 5:1. Не, није грешка,

"

мали

"

Борац савладао је велики Динамо, вишеструког фудбалског шампиона Југославије и освајача сребрног пехара чак са 5:1.

Колико год су Бањолучани били оптимисти пред овај меч (у најави су изјављивали да би били задовољни и минималним тријумфом), нико није очекивао да ће на Градском стадиону пукнути - "петарда".

Била је то љепота фудбалске игре. Бриљантни Бањолучани, без слабог појединца у својим редовима, "везли" су по терену, просто се поигравајући са реномираним ривалом, да би га на крају фудбалски нокаутирали и елиминисали из даљег такмичења. Не памти нико у загребачким редовима да их је неко, а играли су са многим европским клубовима,

тако надиграо и фудбалски разбио као бањолучки Борац.

Оних 8.000 свједока баш су били свједоци фудбалске љепотице, али и раскошности игре једног Ковачевића, ефикасности Ђулафића, сигурности Ђулића, офанзиве Лазића, борбености Цетине, храбрости Кушмића... Дјеловали су Бањолучани, под диригентском палицом тренера Момчила Спасојевића и његовог сарадника Самила Алагића, као један сјајан фудбалски оркестар, у којем је сваки појединац дао све од себе, а да Динамо није имао расположеног Стинчића, могао је да доживи још убједљивији пораз од ових тешких, болних и шокантних 5:1.

Почело је отворено са обје стране и приликом Динама. У 9. минуту Јуришић је измакао контроли Цетине, ушао у казнени простор домаћина и шутирао, али је погодио стативу и лопта се одбила у поље. Прихватили су је домаћини, ишла је од Кушмића и Видачка до Гавриловића, који је на ивици шеснаестерца пронашао Ђулафића. Он се одлучио на ударац, лопта је неколико метара испред голмана Стинчића одскочила, мало промијенила правац, изненадила га и завршила у мрежи.

Одушевљење на Градском стадиону због овог вођства није се ни стишало, а Борац је већ повео са 2:0. Највеће заслуге за овај гол припадају брзоном и расположеном Ђулафићу. Послије једног доброг напада борчеваца лопту је у шеснаестерцу прихватио Ђулафић, варком је "избацио" двојицу противничких фудбалера и кад се спремао на ударац, неко га је саплео и судија Павичевић је упро прстом на

"

креч

"

.

Одговорност је преузео, ко други него капитен Ковачевић. Хладно је пришао лопти и још хладније савладао голмана гостију, који је кренуо у праву страну, али ударац првог аса домаћина био је јак, прецизан и неодбрањив. Нико није могао ни да сања да ће Бањолучани за само два минута стићи до тако велике предности, а да ће у наставку видјети још четири гола, од чега три у мрежи Стинчића.

У 60. минуту Миљковић се на својој половини поиграо лоптом, коју му је одузео Ковачевић и одмах прослиједио до Ђулафића. Услиједио је његов трк дуг тридесетак метара, нико од "модрих" није могао ни да га фаулира и кад је ушао у казнени простор,

прецизно и хладнокрвно је шутирао у десни доњи угао, а Стинчић није могао ништа да учини.

Пет минута касније опет се Ковачевић, овог пута из игре, уписао у стријелце, надмудривши одбрану Динама, па Стинчићу, који је био остављен на милост и немилост капитену Бањолучана, ништа друго није преостало него да пошаље лопту на центар.

Иако су се Ковачевић и Ћулафић такмичили ко ће бити убојитији, постигли су по два гола, ипак је најљепши погодак био онај пети, који је постигао Кресо у 70. минуту. Он се, послије одличне акције својих саиграча, нашао сам пред Стинчићем и рутински га са неких седам метара присилио на капитулацију.

Задовољни убједљивим и неочекиваним вођством, у посљедњих двадесет минута домаћини су "повукли ручну", па су гости преко Богдана постигли почасни погодак у посљедњем минуту сусрета.

Кад је судија Павичевић посљедњи пут дунуо у своју пиштаљку означивши крај сусрета, сви на стадиону су устали са својих мјеста и великим аплаузом поздравили домаће фудбалере. Била је то и најљепша награда за Борчево блиставо издање против Динама. За ону фудбалску моћ коју су демонстрирали, нема сумње, и заслужили су да им читав стадион ода признање.

Спасојевић прави избор

Владимир Ћулафић понио је епитет играча утакмице.

- Не сјећам се када смо овако играли, када смо до ногу потукли једног ривала. И то не било којег него Динамо. Мислим да је ово једна од бољих партија нашег тима, да смо дошли у праву форму. Не бих никога да издвајам од својих саиграча, али морам да истакнем да је ова екипа потпуно сазрела, да она може много у овогодишњем првенству. То смо до сада показали, а сигуран сам да ћемо у овом стилу наставити и даље. Много смо добили доласком тренера Спасојевића, чији је

избор, што потврђују и ови наши резултати, био пун погодак – истакао је Ћулафић.

Гледаоци су уживали

Мирко Базић, тренер Динама, спортски је признао пораз.

- Морам рећи да је Борац играо изванредно, негова побједа је сасвим заслужена. Сматрам да су гледаоци уживали. Са обје стране је било удараца на гол, голманских парада, виђено је на крају шест голова. Међутим, послије 5:1, а тај резултат треба да буде мјерило учинка и једних и других, морам да истакнем да су многи моји фудбалери подбацили. Не знам шта је томе разлог, али ћемо сигурно покушати да га пронађемо. Не уманујући, опет кажем, заслужен тријумф домаћина, мислим да је судија погријешио када је прекршај над Ћулафићем окарактерисао као једанаестерац. Истина, прекршај је постојао, али се он догодио, то тврде сви играчи, ван шеснаест метара – нагласио је Базић.

Успио реванш

Само четири дана касније на "Максимиру", у првенственом окршају Динама и Борца, друга прича, други резултат. "Модри" су се реванширали Бањолучанима за елиминацију из Купа маршала Тита, савладали су их, вјеровали или не, идентичним резултатом, 5:1. Три гола за Динамо постигао је Бонић, два пута је Ћулића матирао Крањчар, док је стријелац почасног гола за Борац био Ибрахимбеговић.

13. октобар 1976. године

БОРАЦ – ДИНАМО 5:1 (2:0)

стријелци: Ћулафић у 10. и 60, Ковачевић у 11. (из једанаестерца) и 65. и Кресо у 70.

минуто за Борац, а Богдан у 89. минуто за Динамо,

стадион: Градски, **гледал**

аца

:

8.000,

судија

: Павичевић (Крагујевац),

жути картони

: Гавриловић (Борац), Крањчар, Бонић, Беди (Динамо).

БОРАЦ: Ђулић, Кушмић (од 71. Буковић), Лазић, Видачак, Цетина, Гавриловић, Ђулафић, Вујковић (од 75. Ћорлука), Ибрахимбеговић, Кресо, Ковачевић.

Трене

р

:

Момчило Спасојевић.

ДИНАМО: Стинчић, Пуљић (од 46. Богдан), Јовичевић, Беди, Миљковић, Куже, Мустеданагић (од 70. Тукша), Јуришић, Крањчар, Сензен, Бонић.

(одломак из књиге "Утакмице које се памте", аутори: Зоран Калинић и Жељко Тица, април 2014.)